

Rabelj in grobokop koroških Slovencev.

Pogosto smo že poudarili, da je glavni namen koroške šole: ponemčevanje. Neki koroški učitelj je rekel dobesedno: Namen šole je, da se otroci učijo nemški. Ne dajmo se motiti od besede »utrakvistična«, »dvojezična« šola. To je samo slepilo. Koroška šola, namenjena slovenski deci, ni dvojezična, marveč je nemška šola. Slovenščina je samo posredovalni jezik prve mesece. Prvo in deloma še drugo šolsko leto. A z otroki, ki so stari osem let, učitelj ne spregovori več besedice po slovensko. V drugem razredu je pouk vedno že čisto nemški. Tudi molijo otroci v drugem razredu nemški. Pogosto so nastavljene v drugem razredu popolnoma nemške učne moči, ki ne umejo čisto nič slovenski. Če je šola tri- ali štirirazredna, sta poleg drugega razreda seveda tudi tretji in četrti razred čisto nemška. Po pravici smatramo to ponemčevanje slovenske dece za zločin proti naravnemu pravu!

Ne delajmo si torej iluzij, da se v psevdo- ali laži-utrakvistični šoli goji slovenski materin jezik. Glejmo stvari, kakršne so. Tako zvana utrakvistična šola je gola ponemčevalnica slovenske dece. Ta šola je pravi rabelj in grobokop koroških Slovencev. Slovenščina v koroški šoli ni ne učni jezik ne učni predmet. Je samo začasno, zasilno sredstvo, dokler slovenski otrok ne ume za silo nemški. Zastonj iščeš v »tedenskih knjigah« (Wochenbuch) ali v katalogih ali spričevalih teh šol med učnimi predmeti slovenščino. Tu najdeš vse mogoče predmete od vedenja in pridnosti, od nemškega jezika, branja, pisanja, računanja itd. pa do risanja, petja, telovadbe, ženskih ročnih del. Vse te predmete najdeš našete v tedenskih knjigah, katalogih in spričevalih — a slovenščine ne najdeš med njimi! In to iz čisto enostavnega razloga, ker slovenščina v koroških šolah ni učni predmet! Otrokom na Koroškem pravijo: Kaj se boš v šoli slovenski učil, slovenski že od doma znaš! Nemce bi vprašali: Zakaj se pa potem nemški otrok v šoli nemški uči, saj nemški že od doma zna?

Učenjaki pravijo, da otrok od doma zna okrog 800 besed. Pismeni jeziki pa obsegajo mnogo tisoč besed. Nemški otrok se teh besed nauči v šoli, slovenskemu otroku na Koroškem šola ne nudi prilike, da bi se jih naučil. Na vsaki šoli na Koroškem najdete napis: Volksschule. Kar zadeva slovenski del Koroške, je ta napis krivičen, lažniv. To ni nikaka ljudska šola, ker ne spoštuje jezika ljudstva. Pravilen napis na teh šolah bi bil: Ponemčevalnica slovenskih otrok ali: Germanisierungsschule. Je še par izjem, da je napisan na šoli obledeli slovenski napis: Ljudska šola. Tako v Vogrčah, v Žvabeku pri Pliberku. Te napise so pač dali napraviti na šole narodno zavedni krajevni šolski sveti. V resnici so tudi te redke izjeme, te šole s slovenskimi napisi, starimi že mnogo desetletij, nemške šole, šole-ponemčevalnice kakor druge.

V koroških šolah visijo slike izdane za plebiscitno nemško propagando. V šolskih sobah ali po vežah in stopniščih. S temi slikami se otrokom vceplja mržnja proti jugoslovanski državi. To so hujskaške slike iz plebiscitne dobe. Učitelji jih obešajo v šolah, kakor pravijo, zaradi nazornosti zgodovinskega pouka.

Slovenskemu otroku, ki pride iz teh šol, slovenska knjiga mrzi. In to dela ta šola zavestno! Saj vprav to hoče, da bi slovenski otrok, ko pride iz teh šol, ne znal slovenski čitati in pisati! Nič čudnega, saj ta šola vendar hoče slovenskega otroka vzgojiti za Nemca. Ta šola je strup za koroške Slovence! — Mi se seveda čudimo, kako je to mogoče. In vendar je mogoče, ker je resnično. Naš narod na Koroškem hočejo narodno ubiti. To tudi čisto odkrito izjavljajo, n. pr. dr. Wutte na zadnjem Südmarkinem zborovanju v Celovcu. To ubijanje našega naroda na Koroškem se vrši sistematično s pomočjo šole-ponemčevalnice že nad 60 let! To je pravi zločin nad našim

narodom na Koroškem! Da, v resnici zločin, kajti nrvstven, etičen zločin je kak narod oropati njegove narodnosti in njegovega jezika! — In mi se tega tako dolgo nismo zavedali. Dali smo se slepiti po slepilu: utrakvistična šola! Naši narodni nasprotniki pa so medtem mirno narodno ubijali naš narod na Koroškem. S tem, da nam potujčujejo narod, nas tudi oropajo zemlje. Kajti samo toliko časa moremo govoriti o naši zemlji, dokler na njej prebiva naš narod. Naš narod ima malo zemlje in opasno je za narod, da se obseg te zemlje še vedno krči. Narod brez zemlje mora propasti!

Kakšno pravico imajo, da na Koroškem potujčujejo naš narod in nam ropajo našo zemljo? Nobene! Nihče nima pravice, da drug narod oropa njegovega jezika in njegove narodnosti. Mogoče je resnica, da so narodi, ki so izgubili svoj jezik, a še vedno ohranili svojo narodnost. Na Koroškem pa je dejstvo, da ko Slovenec izgubi svoj slovenski jezik, izgubi tudi svojo slovensko narodnost. On postane Nемеc. Torej z jezikom vred oropajo na Koroškem tudi njegove narodnosti!

K S.

Književnost

Oče Naš, ilustriral arh. O. Gaspari, samozaložba J. Dolžan v Ljubljani. Cena knjige vezane v celo platno 24 Din.

Z očenašem je dobila naša mladina, ko začne obiskovati šolo, prvo originalno slovensko mladinsko knjigo te vrste, ki jo je doslej občutno pogrešala.

Vseh deset prošelj te prelepe molitve je v knjigo na krasnem papirju nazorno podanih v desetih slikah v narodnem slogu, ki jih pojasnjuje za otroško dušo prirejen tekst v vezani besedi.

Oprema knjige je odlična. Jugoslovanska tiskarna je z izvršitvijo trobarvnih klišejev dokazala, da je dosegla v tej stroki najvišjo popolnost in se more kosati z najboljšimi inozemskimi izdelki. Tudi vezana knjiga, ki jo je izdelala knjigoveznica Janežič v Ljubljani, je res lepa in okusna. Platnice krasi mogočna slika Boga Očeta kot Stvarnika nebes in zemlje.

Natisk knjige je odobri tudi škofijski ordinariat ljubljanski, ker je po svoji vsebini in zunanosti velike važnosti za verouk v šolah. Nežna otroška duša bo z njo v roki boljše in hitreje doumela in sprejela besedilo in pomen prošelj očenaša — naše najlepše molitve.

Knjiga se dobi v vseh knjigarnah, naroča pa pri Janezu Dolžanu v Ljubljani, Poljanski nasip 52.

Dobro srečo, mladi kralj! Mladinski zbori, zbral in uredil Luka Kramolc. Založila založba Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani, Miklošičeva cesta 16. Cena zbirke je 36 Din, po pošti 37 Din. V jako lepi obliki smo hitro dobili prikupno zbirko šest mladinskih zborov v počastitev mladega kralja. Vsebina je: E. Adamič: Petrovo kolo; E. Adamič: Dobro srečo, mladi kralj!; dr. Kimovec: Otroci Petru II.; S. Santel: Od Triglava do Vardara; M. Tomec: Himna P. I. S.; B. Tričkov: Rodina mila! (Bolgarska).

Zbirka obsega torej kompozicije naših uglednih skladateljev, zato se že s tem zanesljivo priporoča v nakup šolam.

Katoliški misijoni. Glasilo slovenskega DŠV. V 12. številki čitamo med drugo vsebino članke: »Pojdi tudi ti v moj vinograd« — Spreobrnitev hinduincev in budistov na Ceylonu — Otok smrti, otok upanja — Iz Rajhenburga v afriške gore — Odprava suženjstva — Pisma iz pragozda — Domovina in misijoni — Po misijonskem svetu — Poročila misijonarjev — Mladi misijonar. — »Katoliški misijoni« so mesečnik s prilogami »Tuji svet«, »Misijonski koledar« in »Misijonska knjižnica«. Naročnina za »Katoliške misijone« 12 Din, priloga »Tuji svet« pa 8 Din. Izdaja Misijonska tiskarna, Domžale-Groblje. — Uredništvo je v stalnih zvezah s posebno misijonsko agencijo »Fides«, ki obvešča o vsem, kar se godi zanimivega na misijonskem polju, ona dobavlja tudi originalne misijonske slike. Z lepimi misijonskimi slikami zalagajo list vsi slovenski misijonarji. »Katoliški misijoni« izhajajo že 11. leto in opravljajo važno kulturno delo tudi za Slovenec. Vsi kulturni narodi se namreč zelo žrtvujejo za misijonsko delo, zato moramo tudi mi zasledovati uspehe slovenskih misijonarjev v tujem svetu. Misijonsko delo in doživljaji pri tujih narodih so v raznem oziru poučni za domače obzorje.

Dve novi duhovni igri: Anima in Theophilus. Ljudske igre, 7. zvezek. Izdala »Založba ljudskih iger« v Kranju. Obe igrici sta doživeli veliko uprizoritev in to je razlog, da sta morali iziti v tisku. Zgled sta srednjeveške (seveda za naš čas prirejene) in sodobne duhovne igre. Knjižna izdaja bo rodila še več predstav med našim kmečkim in delavskim ljudstvom.

Biblioteka »Škole rada«. Urejuje Salih Ljubunčič. Izhaja mesečno. Cena poedinih zvezkov je po 8 Din. Dobiva se pri V. i M. Steiner, Zagreb, Ilica 17. Prvi zvezek »Osno-